

A MAGYARSÁG 30 000 ÉVES KÁRPÁT-MEDENCEI TÖRTÉNETE [III.]

MUNKAHIPOTÉZIS

A TÉNYEK ÉS KÖVETKEZTETÉSEK **HARMADIK** CSOKRA

ÍRTA

AZ UTCA GONDOLKODÓ MAGYAR EMBERE SZÁMÁRA

AZ UTCA GONDOLKODÓ MAGYAR EMBERE,

Mészárovs Tamás

Ez a csokor az előző, második csokor

Sorszám 6.Rádzasztán, Kács(angol: Kutch)/India sorának kibővítése, részletezése.

Célja a /Kárpát-medencei (K.-m.-i) /, – szkíta, – hun, – avar, – turk, – magyar etnogenetikai kapcsolatok további valószínűsítése. Erre azért van szükség, mert a „Magyar”(?) „Tudományos”(?) „Akadémia”(?) /„akinek ott nem inge, ne vegye magára”/ már oda hátrált, hogy a hsziung-nu – hun- vonalat nem vitatja, csak a K.- m.-i – hsziung-nu-t, és a hun – magyart, vagyis mindent, ami bennünket a hunokon keresztül saját őseinkkel, a Kárpát-medenceiekkel összeköt. /Ferde zárójelbe teszem/ saját valószínűsítéseimet, beszűrésaimat.

A továbbra is hivatkozott **sorszámokat és 1., 2., és 3. táblázatot és idemásoltam ezen 6. sorszámú tanulmány végére, munkahipotézisem első csokrának elejéről.** Ahol mást nem jelzek, az évek Kr. e. értendők./

Ahol más jelzés nincs, ZAJTI FERENC (1886-1961) festőművész, utazó, magyarság és keletkutató, MAGYAR ÉVEZREDEK --- (/KÁRPÁT-M.-I/ – SKYTHA – HUN – MAGYAR – FAJI AZONOSSÁG) c. Bp., 1939., 1943. művének forrásomban megjelent RÉSZLETEIT szemelvényezem, „idézem”. Forrásom: **Dr. Aradi Éva és Pápai Szabó György összeállítása: Zajti Ferenc keletkutató emlékezete és az indiai –szkíta kapcsolat c. Bp. 2014. Kisenciklopédia 14. © Magyarok Világszövetsége Bp. Semmelweis u. /Zajti az 1989. körül született etnogenezis tudományág eredményeit nem ismerhette, de saját eredményei azokkal nem összehajthatatlanok./**

...6.Tö2. 10. o.: „Zajti Ferencet 1946-ban nyugdíjazták. ... Életművét, kutatási eredményeit a kommunista rezsim és az azt kiszolgáló „hivatalos” tudomány tudatosan és mélyen elhallgatta, személyét „nemkívánatosnak” minősítette. Lakását még halála napján (1961) „ismeretlenek” (nyilván az államhatalom emberei) kifosztották. Kéziratban maradt művei, pótolhatatlan, értékes könyvtára és csaknem minden értéke örökre (?) elveszett. Elveszett mindaz az a hatalmas adat- és forrásgyűjtemény, melyet egy élet munkájával szedett össze kutatóútjain a szkíta-hun-avar-magyar rokonság bizonyítására. Képzőművészeti munkásságának, grafikáinak, festményeinek kis töredékét a Magyar Nemzeti Galéria őrzi. (Zajti Gábor és Czugéber Krisztina írásai alapján)

7. o.: A finn-ugorista, moszkovita hivatalosok részéről szokás őt egyszerűen „ledilettánsozni” „amatőr kutatónak” minősíteni, holott tudása sokszorosa volt azokhoz képest, akik ezt vele teszik /”akinek nem inge...”/: valójában kor egyik legkiválóbban képzett, nagy művészeti tudással és érzékenységgel megáldott nemzeti elkötelezettségű kutatója, több keleti nyelvet jól ismerő orientalistavolt, aki a modern világnyelveket is remekül beszélte.”

23. o.: „Történelmi és faji öntudatunk alaptétele a /K.-m.-i/, – szkíta, – hun, – avar, – turk, – magyar faji azonosság. A szkítaság magába foglalata a hun népet – ez a magyarságot. /Ahogy a Szovjetunióban sem létezett szovjet nép, ez csak politikai, stb. gyűjtőfogalma volt a 24 népnek mely 17 közigazgatási területen alkotta a Szovjetuniót [a „szkíta” vagy a „hun” birodalmat]/. A /K.-m.-i/, – szkíta, – hun, – avar, – turk, – magyarfajta népek ősi lakhelye, főtelepülési szállása a mérsékelt égöv volt, /Japántól/, Kínától a Kárpát-medence, illetve a történelmi Magyarország /K.-m./ nyugati határvonaláig.

2 500 körül a szkithaságot – a mai Magyarország területén 2 000-től kezdve – ismeri a történelem, amikor is ők lettek India újabb-kori kultúr-östelepülői. Ezt megelőzően a hagyomány követi a skythaságot messze évezredek szerteágazó útjain. /Vö: **Sorszám21. Szkíták: Kárpát-medence ↔ India** sorral is./ Az indiai Puránák adatai szerint a szkithaság ősei az indiai vízözön (1. táblázat: IV) előtt **35 000** évvel a Káspi-tó keleti vidékéről kiindulva, szerteszóródtak India, Kína területére, a Tigris – Eufrates folyók közé és /Észak-/ Közép- és /Dél-/ Amerika partvidékeire. /Vö.: **3. táblázat 1. és 2. sor./**

2 500-tól kezdve a kínai krónikák /Vö 1. tábl. Sorszám 2. Kína; Sorszám 22.Hunok / is ismerik a skythaság Keleten szereplő népcsoportjait s foglalkoznak is behatóan a szomszédságukba települt skytha- hun fajú népekkel, megszerkesztve s őrizve e nép ős írott krónikáit. /A név, valószínűsíthetően, a szittyá – skytha – szkíta „fejlődés” végén került vissza

Magyarországra./

A mai idők történetírói a hunok négy csoportját ismerik: a) az Atilla féle hunokat, b) a fehérhunokat, c) a magyarokat, akiket a fehérhunokkal – és d) az indiai hunokat, akiket /ismét/ a fehér hunokkal így /ismét/ a magyar fajtával azonosítanak.

A fehérhunok főtömege abban az időben, amikor a kaukázusi testvérhunok névadó őseit, a „Magyart” választották fejedelmül, - India 40 állama felett uralkodott, örökül hagyva India 10 milliányi, ma is jelentős szerepet vivő „rádzsput” népcsoportját. Az Enciklopédia Britannica (1929. XII. 187. o.) a rádzsputokkal kapcsolatban a következőket állapítja meg: „A hun hódítás Indiában a fehér- hunok központi hatalmának a törökök által az Oxosnál történt elbuktatásával omlott össze. (Kr. u. 656) /Időbeli kapaszkodónak: Attila 453-ban halt meg./ Az ephtalita /heftalita/ (fehér- hun) hódítás új és állandó elemmel növelte az indiai népséget. A központi hatalom bukása után a szétszóródott hun települők, miként annyian ő előttük, gyorsan hinduizálódtak és ők lettek valószínűleg a leghíresebb radzsput törzsek néhányának ősei.

A magyarokat a skytha ill. az ősi hun (fehér- hun) alapfajból eredtetik az ősi magyar krónikák is. A /K.-m.-i/, – szkíta, – hun, – avar, – turk, – magyarfajta népek egymásból kifejlődő története és kultúrtörténete a magyarság igazi őstörténete. Magyarország /a K.- m./ területe idő és faj- település szerint is ugyanazon népek, a magyarság fajcsoportjainak volt minden idők óta elidegeníthetetlen tulajdon birtoka.

A skytha- hun- fajta népek történelmi szerepét a kínai krónikák, a parszi (aveszta) vallásos irodalom, továbbá az indiai történelmi és régészeti kutatások jelentősen új megvilágításba helyezték. Ezek szerint az Európában Magyarországon szerepelt /K.-m.-i/, – szkíta, – hun, – avar, – turk, és mind ezekkel egytestvér magyar nép csak része (mikrokozmosz!) volt annak a hatalmas népegységnek, melynek zöme 3 000-tól kezdődően a régi Magyarországot, /a K.-m.-ét/, Észak- Ázsiát, Turkesztánt, Iránt, és Indiát a a különböző időben és nevek alatt, elárasztották. /Vö. a 6.Tő2. harmadik bekezdés: „szovjet [„szkíta”vagy „hun”]” hasonlatával./ E népek név szerint: skytha, – saka-skytha, – nagyjuetsi – indo-skytha), – abar – kusán – kidara- hun, – kisjuetsi, továbbá az eftaliták, azaz fehér hunok és Bhoja hunfajta népe, azután Toghrul bég turk- kun népe, Mahmud Gaznavi keleti turkjai Tamerlán fejedelem és a tovább indiai népek skytha- fajú tömege főként Indiát (makrokozmosz!) árasztották el. Ezek a népek India néprajzában különböző nevek alatt szerepelnek, így indoskytha, hun, huna, saka, abar, rádzsput dzsáb, gudzsár és megannyi néven.

E népfajok Európában a nagy szkytha-hun főtörzshöz tartoznak. Európában használatos nevük szerint mint skythák, hunok, parthusok, bolgárok, avarok, kazárok, úzok, besenyők, kunok, székelyek és magyarok népcsoportjai ismeretesek.”

33. o.: „A fáradtságot nem ismerő Dr. Tóth Jenő hatévi indiai tanulmányideje alatt kb. 1 300 indiai szót gyűjtött Indiában (műve birtokomban nemes lelkű kiadóra vár), amelyek a magyar nyelv törzsi, családi, földrajzi, lelki-élmény és tárgyi vonatkozású szókészletével mutatnak szoros kapcsolatot. Dr. Tóth Jenő összeállított ebből a szógyűjtésből két kisebb csoportot, bemutatva egyrészt az indiai- ugorok a magyar nyelvben szereplő egyrészt északi vogulosztják- féle ugorral, - a másik csoportban Az indiai törökös (skytha- hun) elem bizonyos számú szókészletének a magyaréval való egyezését.

„A himalájabeli és indiai ugorok tehát épp úgy, mint az északi ugorok, számtalan apró törzsre oszlanak, de összevéve számuk százmilliót tesz ki. Ők képezik tehát a törzsugorságot és nem az a kevészámú vogul, osztják, stb., sem a többé- kevésbé indogermán hatás alá került finnek és lappok.” ...

„Végeredményben mind ez Kőrösi Csoma Sándornak ad igazat, akit csak újabban is ábrándozónak neveztek, s akinek egyrészt életét úgy tekintették, mint a hazaszeretet forró

érzésének láncolatát. Ma meg vagyunk győződve, hogy **az ő sírja még Mekkája lesz a jobban értesült magyaroknak, a fehér hunok késői unokáinak.**” (Dr. Tóth Jenő gyűjtése)”

...Történelmileg szerepelt nemzetség, törzs és vezetékneveink hasonmását feltalálhatjuk Indiában is. Megvan például az avara, hun, bulgár, kabar, csatugár, alán, kun, kumán, magyar, meger, madsar, mazar, donth elnevezés.

A magyar hét törzsnév ilyen összetétellel s formában fordul elő:

Nek bakta, Magar, Kurti – koti- /Kurtuola- zarmat, Tarjan, Jenu, Kazi, Kari

/Azoknak akik ezt az anti- poroszossá vált oktatás miatt nem tudhatják fejből:

Nyék, Magyar, Kürt, Gyarmat, Tarján, Jenő, Kér, Keszi/

Őstörténelmi vezéreink közül megtaláljuk ott az:

Attila, Buda, Csaba, Tárkán, Reva, Bultsu, Koppan, Vathur, Sarolta, Bel, Valtal, Saltan, Ugoke, Takson, Bojta, Zoard, Borsu, Kulpahar, Kunt, Keve, Tomai, Lehe, Tard, Kaducsa, Balamgár, Ete, Zemíra, Saned, Salga, (Szemere), Kádár, Vágó. nevűeket.

A 108 nemzetség közül pl. ott van:

Kalan, Aba, Aga, Bám, Bori, Bár, Magócs, Acsa, stb. nemzetségnév.

A mythológiai gyökerekre vezetendők vissza a következő nevek:

Guta-oli, Tindur, Mano, Sárkán

Régi méltóságneveket jeleznek:

Bán, Karki, Csákán, Kádár, Julai, Kaga, Golási, Gila

A hunzáknál előforduló közel száz nevet lásd ott: **1. Táblázat, Sorszám 7. Hunza Pakisztán, Indus**, szintén Dr. Tóth Jenő gyűjtése.

...6.Tö3. Ahol mást nem jelzek, innen ARADI ÉVA (1938-) művének forrásomban megjelent RÉSZLETEIT szemelvényezem, „idézem”. Forrásom: ARADI: A fehér hunok története c., a Magyarágtudományi tanulmányok gyűjteményes kötetben megjelent tanulmánya © HUN-idea, 2008., főszerkesztő: BOTOS LÁSZLÓ. /MVSZ, Bp. Semmelweis u. /ARADI az 1989. körül született etnogenezis tudományág eredményeit szintén nem ismerhette, de saját eredményei azokkal ugyancsak nem összeférhetetlenek./

20. o.: „A heftaliták /fehér hunok/ Indiában. ...A legújabb kutatások és Pakisztán északnyugati részén végzett ásatások – ahol heftelita *Tundzsina tigin, tegin*, azaz hadvezér-kormányzó feliratú pénzérméket is találtak – azt bizonyítják, hogy... ő volt az első jelentős hun fejedelem (465-484) Indiában, de kisebb, mint a bokharai kagán. ... Követte fia, *Toramana tegin*,(484-515) két győzelmi kőoszlop felirata szerint is. az Indiában megszokott szanszkrit nyelven „maharádzsadirádzsa”, azaz „királyok királya.” A kurai oszlopon még a *sáhi* cím is látható, ezzel utalva arra, hogy ők a heftaliták /fehérhunok/, a kusánok jogos utódai, hiszen a kusánok használták ezt a címet. De – mintegy megőrizve saját hun származását. – a feliraton szerepel még a *dzsavla* szó is. ... Ez, egyrészt jelenti Toramana szülőhelyét ... *Kabult*, ezt ugyanis a saját nyelvükön hol Dzsaulának, hol Zabulának vagy Zabolának nevezték, erről Toramana pénzérméi is tanúskodnak. Tehát a „sáhi dzsavla” jelentheti azt, hogy „kabuli uralkodó”. De a *dzsavla, dzsuvla* szó türk nyelven *sólymot* jelent, tehát ez lehetett a fehérhunok szent állata, mint a magyaroknak a *turul*, amiről tudott, hogy kerecsensólyom. Egyébként, ha a várost jelentette ez a nyilván türk eredetű szó, meg kell jegyeznünk, hogy Irán keleti részén, közel az afgán határhoz, ma is van egy *Zabol/a/* nevű város, mint ahogy az erdélyi *Zabola* helység /és folyó/ is ismert.”

21. o.: „Mihirakula – ... Mihirakula vagy néhány pénzérmén (Afganisztánban az uruzgáni leletben) *Mhiragula* (/Sir/ Stein Aurél: Ázsia halott szívében Bp. 1985. Helikon, 368. o.) ...

22. o.: Mint már említettük, Mihirakula pénzérméi elsősorban Baktriában, azaz a mai Afganisztán területén kerültek elő, de Kasmírban és India több helyén is fellelhetők. A

baktriai (uruzgáni) egyik pénzérmén a következő felirat létható, valószínűleg hun nyelven: „*Boggo saho zovolovo Mihroziki*”, azaz ’a dicsőséges királynak, a zabuli Mihirakulának’.”

23. o.: „A hagyományok, de a már sokat emlegetett *Rádzstarangíni* is arról szólnak, hogy a heftaliták uralmának nem lett vége Mihirakula halálával, csak nem terjedt ki egész Indiára, sőt annak nagyobbik részére sem. ... Mihirakula halála után **670**-ig összesen 5 leszármazottja uralkodott ... de a régészeti leletek szerint is a 900-s években is voltak elszigetelt *huna mandalák*, hun központok, mind északon, mind a mai Radzsasztán helyén. ”

27. o.: „Mai napig Radzsasztán India legérdekesebb, kulturálisan is legszínesebb tartománya, érdekes, egyáltalán nem az árjákra hasonlító arcú emberekkel. ruházatuk is őrzi a belső-ázsiai öltözetet, a férfiak szűk, fehér nadrágot, fehér, bő ujjú inget, sötét mellényt viselnek, szinte a székely, vagy csángó népviselettel megegyezőt, ... turbánt a forró napsütés miatt. Művészetük és zenéjük is kifejezetten belső-ázsiai. /Vö.: **5/1. térképvázlattal: R-M17= Eu19-Y** kromoszóma 60% Radzsasztánban, és a **MÁSODIK CSOKOR 2. válsz 0.Ge2.** 2. bekezdésével./ ...

Azok a heftaliták, akik nem akartak beolvadni az indiai társadalomba, vagy nem Kasmírban uralkodtak, tehát északabbra, Baktriában és régi hazájukban az *Oxusz /Amu-darja/* tartózkodtak, egyesültek a szintén a türkök elől menekülő *zsuan-zsuan-* okkal, majd az *uar-hunok-* kal (*vár-hunok*, később *avarok*), továbbá a Kaukázusban később letelepedett szintén avar törzsekkel. /Ez utóbbiak/, egyes indiai források szerint, Attila fiainak népe lehetett. Minden esetre a heftaliták serege és a hozzájuk csatlakozók igen gyors iramban haladtak Bizánc felé, hátukban a türk ellenséggel. **568**-ban már bizánci források írnak róluk, megemlítve *Baján-kagán* nevű vezérüket is. Az ő őstörténetük már ismert, ezért foglalkoztam első sorban a fehér hunokkal, hiszen őseink ők az avarok révén. **Valójában, hitem szerint, két ágon is a hunok leszármazottjai vagyunk.** ”

6.1. KÖVETKEZTETÉSEM: Ezek a közvetlen Kr. születése előtt és után történő, jól dokumentált események nem teszik valószínűtlenné egymást azokkal a kb. 20 000 évvel korábban történetekkel, amiket az **1. táblázat Sorszám 0. S1 Start-** nál valószínűsítettem és még fogok is lejjebb, a további bizonyítások során. Sőt!

28. o.: „Nyilván sokan vonják kétségbe a fentieket. Nem baj, a tudománynak olyannak kell lennie, hogy érvet érvel vessen össze. Nem pedig hallgatni és lesöpörni az ellenvéleményt. ... **Mégis hogy van az, hogy Indiában is tudják, hogy a magyarok a hunok leszármazottjai?** /Kiemelés: M.T./ Sőt, az északi területeken, de régebben még Kelet- Iránban is úgy nevezték országunkat, hogy „Magyarisztán”. És a Tadzsikok izgultak értünk 1956-ban, hogy sikerüljön nekünk – távoli rokonaiknak – elszakadni a „Nagy Testvértől”.

A magyarok Világszövetsége által **2004**-ben Budapesten rendezett Östörténeti Konferencián résztvevő fiatal tudós Alibek Kazghali Ulyis azt mondta, hogy büszkék ránk, mint a legnyugatabbra eljutott „nagy rokonaikra”. Vagy a Kaukázusból érkezett Katamcsiev, Kötöny Kun vezér leszármazottja, aki szintén rokonainak tartja a magyarokat.

Nem tévedhet ennyi nemzet!

Génjeinkben hordozzuk Belső- Ázsia örökségét, kultúráját, nyelvét, és legyünk büszkék erre az örökségre. ”

Idézzük *Modit* az előző, **6.Tö1.** fejezetből: Részlet *Modi* a két háború között, 1926-ban, Budapesten tartott előadásából: „Áldottak legyetek magyarok, **Attila népének egyetlen örökösei! Fél százados tanulmányaim meggyőztek arról, hogy a hunok feltétlenül a magyarok ősei voltak** /kiemelés: M.T./, s így a mai magyarság az ősi szkíta népek egyedüli leszármazottjai. Így a magyarságnak a történelme a ma élő összes nemzetek legősibb történelme. ... Attila a világtörténelem egyik legnagyobb hőse, aki mint minden igazi hős lovagias és nagylelkű volt, amit Róma alól történt visszavonulásával a legcsodálatosabb módon bizonyított be. ... ” Forrás: Kisenciklopédia 14. 80. o.

....**Sorszám 7.Hunza**, Forrás: **Kisenciklopédia 14**.Egy **1939** előtt, Londonból érkezett cikket idézek:

....**7.Ny1. 27. o.:** „A magyarral majdnem azonos nyelvű népet találtak Észak-Indiában. Ez a „Hunza” nép. A hunza és a nagír népek a Karakorum több ezer méter magas, hatalmas hegyláncai mögé húzódtak vissza két és fél ezer esztendő óta, ahol ma teljes magánosságban, mint józan földművelő és állattenyésztő nép élnek.

Az indiai *Modi* prof. egy **1916**-ban megjelent, „A hunok ősi történelme és indiai szereplése” c. munkájában hivatkozik a magyarokkal kapcsolatban a hunzákra Ugyancsak a nevezett prof. levelezéseinek során, egy **1923**-ban kelt levelében hangsúlyozza ezt ismételtlen.

De van ennek már messzebbre visszanyúló előzménye is. The Journal of Antropological Institut, August **1877**. London, - számában, *Hyde Clarkenak*, az antropológia Intézet helyettes elnökének egy igen érdekes dolgozata jelent meg a következő címmel: *”A magyarok és az ugorok himalájai eredete és kapcsolataik.”* ...

„Itt a törzsek között szerepel a Magar- törzs, és nagyon is lehetséges, hogy ez az igazi eredő törzse /hogy ez az egyik igazi eredő U kanyarja/ a magyarnak, avagy a madjarnak, Sok egymáshoz hasonló szó van a két nyelvben. Számos törzsnév származott át az egyikből a másikba még a történet legelején. Megjegyzendő, hogy bár az egyes szavak a magarban és a magyarban megvannak, - de sok szó jobban van megőrizve a magar mellett tartózkodó törzseknél, amelynek egyes törzsi ágai **közel állóak a magyar törzshöz és rokonai azoknak a hunoknak, /kiemelés: M.T./** akik Pannónia meghódításában részt vettek, és **nevet adtak Hungáriának.**”

....„Mr. Howorth szerint, aki sokat foglalkozott Ázsia népeivel. a kaukáziai Khunság népe Hungária hunjai. ... Klaproth, a kaukázusi Lesgek, Avarok és Khunság nyelvében határozott bizonyítékokat tárt fel különösen a fejedelmek neveinek összefüggő azonosságát illetőleg.

....Dr. Lejtner, magyar tudós dardistán-i tanulmányaiban **kiemeli a Hunza törzs fontosságát, mely azokkal a hunokkal lehetett kapcsolatban,, akiket mint Hungária megalapítóit ismerünk.**” /kiemelés: M.T./

/Hunza helység (K-i hosszúság /K-ih./ 75., É-i szélesség /É-is/ 35. foka) az azonos nevű folyó kanyonjában fekszik, az indiai- kínai- pakisztáni hármastól kb. 90, az azon túli Oroszországtól 100 km-re sem, légvonalban. A folyó az Indus majd legészakibb pontjánál ömlik abba, ott ahol az Indus, Dardisztánban, a Himalája és a Karakorum É-Ny-i völgyéből D-Ny-ra fordulva kijut abból. A Hunza előbb, 10-15 km távolságban, megkerül egy 7788 m magas csúcsot. Nem csoda, hogy **1939**-ig nem fedezték fel őket, mi itt csak 1-2 évtizede. Bővebben, lásd: Wiki./

29. o.: „Dr. Tóth Jenő többévi indiai kutatásaiból levont eredményes következtetéseit a Budapesti Hírlapban és a Vasárnapi Újságban (1912- 1913) tette közzé, melyet, mert fontos, e kötet függelékében teljes terjedelmében bemutatok, itt csak néhány hunza szót ismertetek:

Hunza nevek többek közt:Tas, Kelli, Tor, Mária, Aljas, Szaban, Holló, Ronó, Szekeri, Abadi, Bulcse, Bek, Mirák, Lassu, Sója, Birgósi, Darcas Sebos, Razir, Dudasein, Szabaro Balcsa, Szakar, Sango, Zamiro, Bakk, Batt, Bóti, . Egyes hunza kasztok nevei:Batt, Dar, Vai, Baga, Rono, Jászkun (A The Imperial Gazer of India (Hunter), 1885. Hunza címszavánál azt olvassuk: The castle is the tribal one of Yeshkun.) Latai, Bakkas, Kappas, Sárfi, Sófi, Látfi, Vadi, Szaidi. Hunza falu nevek: Tsók, Lós, Hunlós, Tsorban, Budaless, Kaluts, Tolti, Kagán, Darvas, Samar, Palas, Aptsai, Irsád-pir, Dankut, Sekvár, Baldás, Bagrót, stb.

A gömörvidéki népet India határvidékéről érkezett népnek tartják. Egyes gömöri járások anyakönyvéből kiírva, ott a következő gömöri családnevek szerepelnek: **Hindulák Kótai, Tokár, Tenki** Matuz, Sagul, Magmatyo, Mager, **Berente**, Szabadri, Matuscsák, **Csegöldi, Ragó**, Gangoli, Bodoló, Czamba Csánk, Nagi, **Bóta, Bari**, Barják, Gilják, Gállai, Ballang, **Maricsán, Számpor** Babrudák, Géta, Sida, Babula stb. /Amit a Word nem jelölt hibásnak, azt **kövén** írtam. 30 szóból 10 = 1/3. Nem rossz eredmény, különösen, ha figyelembe vesszük a

távolságot: A Tisza- Hunza táv kb. $40.000 \text{ km} \times (75-20) \times \cos 35^\circ / 360 = \text{kb. } 5.000 \text{ Km.}$
Nem értjük a nevek jelentését, úgy miként /itt/ az indaiét sem, de a z összefüggés kétségtelen.
Indiában viszont minden egyes szó értelmezett jelentésű. ... elégedjünk meg, ha a messze
múltra utaló történelmi összefüggés lehetőségeit a nyelvtudomány tényei is alátámasztják, sőt
igazolják, nyelvészetre itt nincs hely.

Visszatérve a magyar-hon területére, összefoglalásul Nagy Géza maradandó értékű cikkére
hivatkozunk, aki a magyar föld ősidőkbeni lakottságára és műveltségére vonatkozólag a
következő fontos összeállítást. szerkesztette:

„/A Kárpát-medence/ ... őslakossága legalábbis háromféle elemből állt: **az őslakosságból,
melynek megtelepedése még a kőkorszakba nyúlik vissza /kiemelés, mely rímeli a
magyarság 30 000 éves Kárpát-medencei múltjával M.T./** és kulturális tekintetben, meg
talán ethnikaikailag is összefügg a trójai I. város népével, hihetőleg a pelazgetruszk népséggel;
egy keletről bevándorolt elemből, mely alighanem ázsiai árja (mitanni, méd, perzsa) és turán
keverék volt és kifejtett babiloni-elemita hatást hozhatott magával; végül a baltvidéki szőke
rasszal kapcsolatban lévő, északnyugat felől behatoló, a bronzkultúrának még kezdetleges
fokán álló árákból.” /A többi sem keresztezi ezt a munkahipotézist, hisz ennél, de még az
LGM-nél is sokkal fiatalabb időméliségekben helyezkednek el, sőt a **23., 24., 26.,
27., Sorszámok** alatt az **1. táblázatban** hivatkozom is azokra, Tróját kivéve./

Régi, beolvadt törzsneveinkkel azonosak az észak indiai hunzáknál előforduló: jászkun,
rono nevek. A Bhát, Lon, Dar. törzsnevek. a hunzákon kívül előfordul abalót, sárgó, kun,
faludi, és tahó törzs és nevezet.

Otthonosak a következő férfinévek: **Holló, Soya, Darvas, Szakár, Zamiro, Tas, Tor,
Mirák, Szekoro, Birgósi, Bultse, Bóti, Szahan, Dajosa Abadi, /10/15/,**

falunévek: **Tsorban, Aptsai, Irsa, Tolti, Hun-lós,**

folyónévek: B ogotá, **Sajók, Baltit,**

hegynevek: Tsok, Derentsi, Madsanát.

Ős-szereplésű családneveink: Szicsuán, **Andrási, Csáki, Cziráki, Vai, Almási, Telek,
Szapári, Gillany, Karoli, Barkót, Zemira stb. /6/11/.**

Tipikusan magyar családnevek: **Aka, Ari, Baki, Bardó, Bátori, Bokora, Bató, Buthi,
Barbar, Bali, Bihari, Bakai, Bakó, Barta, Bánó, Bodna, Benda, Barna, Baróti Bodor,
Bár, Badini, Basai, Csák, Csicsó, Daruvári, Damó, Danki, Garai Garsi, Gál, Gida, Hajni,
Hoitsi, Jákó, Kada, Kolthe, Kandra, Karádi, Kutii, Mádi, Makai, /39/56/ Náda, Restra,
Ragála, Réti, Shipek, Soós, Szágoni, Sandour, Sohána, Seréndi, Sebok, Tar, Tihi, Timárné,
Torba, Tolth, Tóthvátkó Varga, Vasadi, Váradi, Várdai stb.**

Ma is létező helység- hegy- és víznevek: **Ajnás, Arvulás, Almátipeta, Budapest, Borsod,
Barana, Biski, Balota, Egra, Torna, Gács, Hunvár, Hargitacsur, Kóka, Kupasi, Káta,
Kunvár, Sidó, Zalavár, Tiharah, Várked, Ráhó, Surán, Murandbas, Mohi, Maklári, Mándi,
Nárai.”**

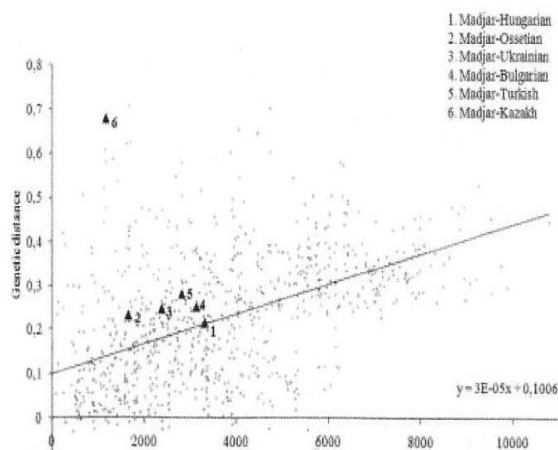
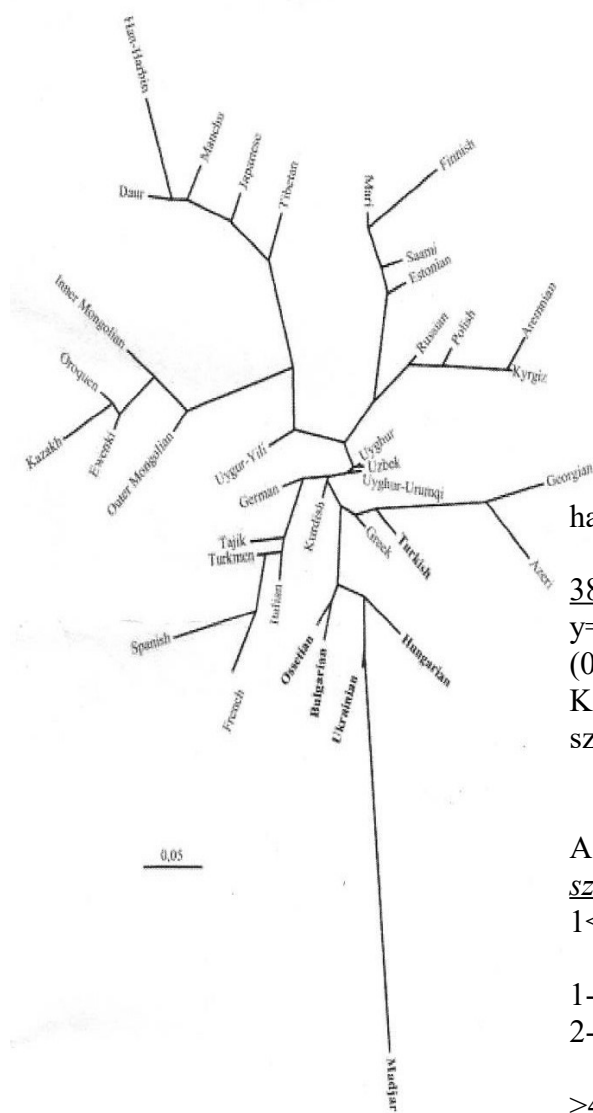
/ Saját gyűjtés térképről: /Madari 2 db. helység, Magas helys., Zabol h., Erdély: Zabola.
helys + folyó.//

...Sorszám 10. Madjarok, Torgajkapu. Forrás: HAJSZÁLGYÖKEREK – Retúrjeggyel a
Kárpát-medencébe (HR) 2018. Saját kiadás, 157. o. (“H” cikk, Dr. Vágó- Zalán-Andrea,
ISZKI)

...10. Gel. Ami a 2000 fős, a Torgaj-, vagy Turgaj-kapu térségében élő madjar népcsoportot
illeti, leírja, hogy tilos saját törzsből házasodniuk, (törzsi *exogamia*), ezért ezt az adott
törzsszövetségből teszik (szövetségben belüli *endogamia*), elkerülendő mind a beltenyészetet,
mind a szétszóródást. Mind ez nagyon rímeli *Raskóra*: „mtDNS-eink túlnyomórészt *Indiából*
és *Mezopotámiából* származnak.” /lásd: HR 147. o./ meg arra is, hogy minket ma is a jó
képességű népek közé sorolnak, hiába régi a fajta, elkerülte a beltenyészetet.

Őseinknek egy hajszálgököre, U-kanyarja talán a Pamírtól, az Indus völgyétől északra, valahol a Hunza folyó völgyében lehetett, ahol a magyar-rokon tudatú hunza nép ma is él. /lásd: fényképek a neten/. /Vö.: 7.Ny1. 27. o./ Részben onnan indulhattak az Amu-darja mentén, a Turáni-alföld érintésével vissza, nyugatnak, Cinnioglu : 9.500, Semino szerint 17.000 évvel ez előtt, vagyis véleményük csak az időpontban különbözik., Nekünk pedig Vágó eredményeivel mind két dátum megfelel. /MT.: Az Amu-darjától pedig csak 150 km-re É-ra van a Kirgiz határ, felföldjén /vesd össze a HR173. o. végével /Itt Darai eurázsiai géntérképe /A HR. 86. o. 64. hivatkozás, 15.o.-án./ szerint az Y-M17 /Eu19/ kb. 60%-ban van jelen.

A HR.158. o. 22. ábráján figyelembevett mintegy 38 nemzetből a legnagyobb a genetikai távolság a kínaiaktól (0,70119), a kazahoktól (0,67966), a legkisebb a magyaroktól (0,21469). .../„Szerepel az Avesztában, lásd Badinyinál is! / is egy Húna /=Hunza?/ nevű nép. Az Aveszta Húnái az Oxusz és Jaxartes (Szirdarja, Amudarja /Turáni-alföld/) völgyeiben laktak. A földrajzi nevek ebben a térségben is magyar eredetűek. /lásd: „Utazás a térképeken /” Ugye milyen érdekes, hogy még ezek az eredmények sem fordulnak a retúrjegy valószínűsége ellen? A hely egy leszakadt

1. Madjar-Hungarian
2. Madjar-Osetian
3. Madjar-Ukrainian
4. Madjar-Bulgarian
5. Madjar-Turkish
6. Madjar-Kazakh

hajszálgököre számára éppen jó helyen van.

10./2. ábra

38 populáció: x=földrajzi táv (0-10e km), y=genetikai távolság a Madjartól: 1. Magyar (0,21), 2. Oszét, 3. Ukrán, 4. Bolgár, 5. Török, 6. Kazah (0,68), Kínai (0,70.) A 38 értékből számították az átlagoló egyenest.

Genetikai táv értelmezése

A genetikai távolság százal szorzott értéke	A távolság értelmezése
1<	származási azonosság
1-2	rövid
2-3	közepes
4	nagy
>4	genetikai rokonság kizárt

10./1. ábra; Genetikai táv léptéke: 0,05
38 populáció származási fája, gyökér nélkül

(A Madjar leesik az ábráról.)

10.1 KÖVETKEZTETÉSEM. -1./ A cikk szerint a nagy földrajzi táv ellenére a Madjar-Magyar genetika sokkal közelebbi, mint bármelyiküknek a szomszédjaival.

- 2./ A sokkal nagyobb táv ellenére közel annyi kínai „vér” van bennük, mint amennyi kazah, ami azt valószínűsíti, hogy megjárták Kínát, és az U-kanyar után tértek vissza a Turgaj kapuhoz. **Ezek mind a hun-/hunza/-madjar- magyar rokonság valószínűségét növelik.**

...Sorszám 11.Elburz, Káspi déli part. „Idézet” ismétlése emlékeztetőleg a **Sorszám 1: Japán. Ge1.** bekezdéséből:

Ge1. „Szemelvények Hideo Matsumoto oszakai genetikus professzor: A mongoloid és velük szomszédos népek jellemzői a humán immunológia genetikus markereinek /Gm/ alapján c. tanulmányából. /Saját ford. Bevezetőül itt csak annyit, hogy a markerek, magyarul=jelzők, kicsit hasonlóak az autókon látható, például Mercedes markerhez, márka jelzőhöz, könnyen, gyorsan, biztosan beazonosítható a gyártmány, és több mint egy évszázada nem változott. A genetikában is „könnyen, gyorsan, biztosan”, ezért a gének kimutatásánál olcsóbban beazonosítható markerek segítségével emberek genetikai rokonsága, mégpedig **200 000- 300 000** évvel visszamenően is, mert a Gm ennyi idő alatt sem változik. /Bővebben a **HAJSZÁLGYÖKEREK – Retúrjeggyel a Kárpát- m.-be. (HR 2018.) c. 170.-o./ „A mongoloid népek között genetikai összefüggés figyelhető meg a **Gm ag ,Gm ab3st,** és **Gm afblb3** haplotípusok között.”**

b/ „Az **ab3st**, mely nagy százalékban figyelhető meg a Japánokban, minden irányban szétterjedt, legnagyobb százalékban az észak-bajkáli Briatok között, ahonnan meredeken esik, ... de még mindig magas százalékban található ... eszkimók, yakutok ,tibetiek, mongolok /Szovjetunió/, olunhunok, koreaiak, japánok és ainuk között. Ráadásul a gén megjelent a huik, **uyghurok, indiaiak, irániak** továbbá a távoli **magyarok** és az olaszországi **szárdok** között.” /Lásd, ebben a sorrendben, **1. táblázat, Sorszám 9., 6., 00., 27./** Vagyis ezek a népek **több százezer éve** genetikai kapcsolatban álltak egymással, vagy éppen közös őseiktől származtak.” /**Kiemelések** MT./

Alább a fent hivatkozott oldalakról „idézek”, vagy [számolok be]

Töl. (HR 2018.) 170. o.: „FÜGGELÉK A magyarság genetikájáról („B” cikk).

... A tudományos élet "Nagy Robbanásától" kezdve az ősi kultúrák léte és azok egyre jobb megismerése elindított egy, a büszkeség és féltékenységek kényszere gerjesztette versenyt. A cél a kulturális felsőbbrendűség és az ókori dicső népekkel való rokonság bizonyítása volt, melyben egy jó adag geo-, gazdaság- és katonapolitikai eszköz is segített. Ezek után nem lehetett kétség, hogy elsősorban azon európai nemzetek válhattak a hajdan dicső birodalmak utódaivá, melyek a megfelelő méretű gyarmatbirodalmak földrajzi helyzetéből és az általuk kitermelt pénzeszközök felhasználásával kulcspozíciókba jutottak.

Ez a verseny határozta meg az antropológia /majd ezen az alapon a nyelvészet, legújabbán a genetika/ tudományának fejlődését is. Elsődleges célja a tényszerűségen túl, a régészet vélt-valós eredményei alapján megfogalmazott elméletek bizonyítása. Így fordulhatott elő, hogy a kizsákmányolásban élenjáró európai nemzetek lehettek az egyenes ági leszármazottai Európa és a Közel- és Közép Kelet régi nagy kultúráinak. /Ez eszembe juttatja a titkosszolgálati irattár előcsarnokában tán három éve előadott tényt: A németeknek azért van több szentjük, mint nekünk, mert a Vatikánban sem dolgoznak ingyen./ Így fordulhatott elő az, hogy a kereket is feltaláló szittya-indogermánok a Kelet-Európától az Altajig húzóódó területről röpke 4000 év alatt Germániáig juthattak. Így válhatott minden Közel-Keleti kultúra általánosan szemitává és így rejthetik a közép-ázsiai szittya sírok minden szlávok őseit.

Természetesen a magyar népet is illett elhelyezni a képben, mivel azonban a Habsburgoknak nem volt érdekük a legrebellisebb tartomány lakosait nemzeti önértékükben túlságosan

mege erősíteni, kellett hát egy megfelelő elmélet. /II. (Habsburg) József császár, aki megtiltotta még a magyar oknyomozó történelem oktatását is. Bizonyítékok: 1.) Forrás: „Dr. Fejér György (1732-1811), katolikus (fő?) /pap, történész professzor, közíró. (Wikipedia.) 2.) Őse rendeletét I. Ferenc-József császár oldotta fel az 1867. évi kiegyezés után. Márpedig feloldani csak meghozott rendeleteket lehet/ett akkoriban/. Egyrészt el akarták szigetelni a magyarokat a török kapcsolatoktól, másrészt le akarták törni a magyar nemzeti büszkeséget azzal, hogy az „Isten Ostora”, Attila helyett az akkor még szegény halszagú finnekkel rokonítottak bennünket. A hun-magyar rokonságról egyébként krónikáink is megemlékeznek. Ehhez a törekvéshez a nyelvészet adta a legmegfelelőbb segítséget megalkotva a Finn-ugor nyelvcsoporthoz, amely bármi más tudomány eredményei ellenére kőkeményen igyekszik tartani magát hazánkban, **habár a Finn Tudományos Akadémia már elhatárolódik tőle.** **KRISTÓF ZOLTÁN (“F” cikk, HR 2018. 151. o.):** (Az ELTE Biológiai, 33%, és Gyógyszerészeti, 67%, Doktori Iskoláinak előadója): „**Honalapító őseink genetikai öröksége**” (A Kapu 2011/11-12. számában jelent meg Kristóf Zoltán írása a magyarság genetikájáról *net.*) **(“F” cikk): „Finn- magyar kormányközi együttműködés keretében 1994 és 1997 között magyar etnikumok és finnugor populációk mtDNS és Y-kromoszóma vizsgálatait végezték el. Béres Judit genetikus vezetésével. A genetikusok a klasszikus genetikai markerek, a mtDNS és Y- kromoszóma összehasonlító vizsgálatok eredményei alapján megállapították, hogy nem vagyunk rokonságban a finnekkel és az uráli finnugor népekkel.”** © De miért nem kapott ez tény sokkal nagyobb médiatámogatást? Amiért Petőfi barguzini csontjainak azonosítása sem? Hogy mi a kapcsolat a kettő között? Az „MTA”? globalo-bolsevik, releváns szakmájú „tudósai”?... Akinek ott nem inge...

„Az adatok alapján a ma élő magyar férfiak 73%-a már az őskőkorszakban Európában élt férfiak utódja.”

Em1. Az antropológia /embertan/ véleménye. – Az antropológiai kutatások eredményei alapján egyrészt világossá vált, hogy **problémák vannak a finnugor elmélet** körül, másrészt pedig, hogy a magyarság esetében, az európai népektől eltérően nem beszélhetünk egységes emberanyagú nemzetről. **A magyarság embertanilag legalább öt nagyobb csoportba sorolható** /ez már önmagában is támogatja U-kanyarokkal tűzdelt, Kárpát-m.-i monogenezisünket/:

1.) Turáni vagy turanoid típus. Az ehhez típushoz tartozók ősi szállásterülete Kelet-Turkesztán ("Ázsia Szíve"); az ottani (asztanai) Kr. u. III. századból származó temetőben eltemetetteknek gyakori. Valószínűleg ők azok az LGM előtt elmenekültek, kiknek utódait Kr. u. III. szd.-körül Asztaban temettek el. Hogy a temetettek elődei, utódai visszajutottak-e a Kárpát- m.-be, találkoztak-e közös őseiknek az őket is oda visszaváró utódaival, nem tudjuk. /Vö.: 11/1 tábl. 6. pont./

1/a) Azoknak akik itt maradtak, vagy visszatáltak Kelet-Turkesztánból, kunságon belüli előfordulását 30-35% közé teszik. Az idézett szöveg az 1.) és 1/a) pontot nem választja ketté, mint a táblázat 5.és 6. pontra.

2.) Pamíri, (pamíro-fergánai), a Kárpát-medencében 10-15% körülire tesszük.

3.) Taurid ("kaukázusi") típus 5-8%.

4.) Keletbalti vagy Kelet-európai típus Előfordulása 8-10 % körüli, de Palócföldön a szlávokkal való keveredés következtében elérheti a 35%-os gyakoriságot.

5.) Uráli vagy ugor típus gyakorisága régen és ma is 0,6%.

/ ... 171. o. Összesen kb. féloldalmi, 2.- 5. pontok magyarázó szövege kimarad... /

Az alaktani (morfológiai) vizsgálatok mellett egy nép származását illetően az élettani vizsgálatok is fontos információkat adnak. A Landsteiner vércsoport-rendszeren belül a magyarokra jellemző 0-ás és B-s vércsoportgén-arány (31,05% és 17,90%) megegyezik Belső-Ázsia török népeinek arányaival. A magyarságnál előfordul olyan más vércsoport-jelleg is (pl. a Diego [a+]), amely Európa egyetlen népénél sem található meg. Az Európában

szinte ismeretlen „mongolfolt” a magyaroknál 22,6 %-os előfordulása. Az Európában ugyancsak ritka előfordulása „tejérzékenység” (tejcukor-emésztő enzim hiánya) a magyaroknál 37 %-os, pontosan, mint Belső-Ázsiában. A magyarok bőrlérendszere belső-ázsiai jellegű (az ívek aránya alacsony, az örvényeké viszont magas). Az antropológus Lipták Pál a 9. sz.-i magyarok csontjai alapján arra a megállapításra jutott, hogy a korabeli magyarok 24%-a a turanid, 20%-a pamíri, és 2-3 %-a az Ázsiában létrejött formációkhoz tartozik. Az antropológusok szerint a turanid az Andronovo és mongoloid típusok keveredéséből jött létre, míg a pamíri a jelenleg kínai fennhatóság alatt álló Xinjiang egy ősi típusa. Mind ezek bizonyítékai a 9. sz.-i magyarok és Északnyugat-Kína legősibb lakói vérségi kapcsolatának. Henkey Gyula antropológus szerint a mai magyarság etnikai összetétele lényegében azonos a 9. századival, mivel a betelepültek jelentős része egykori avar és hun területekről érkezve zömében azonos antropológiai jellemzőkkel bír, mint a 9.sz.-i magyarság.

ÉS VÉGÜL, DE NEM UTOLSÓ SORBAN, Farkasinszky Tibor: MAGYAR ÖSTÖRTÉNET ÚJ ALAPOKON – Kr. e. kb. 2 000- től c. rövidített és kiegészített műve, 2008. Miskolci Bölcsész Egyesület, Miskolc.

A magyar népesség embertani összetétele

Típus vagy típuscsoport %-os előfordulási arány

1. Dinári (adriai v. illír, balkáni)	6
2. Taurid (antóliai, kisázsiai, Toros-hegységi, iráni, transzkaukáziai, észak-perzsi, mezopotámiai, szíria)	4-5
3. Armenid (előázsiai, hettita, mitanni, örmény)	4-5
<u>1-3 együtt</u>	<u>14-16</u>
4. Pamíri (közép-ázsiai)	10-15
5. Turáni (turkesztáni, dzsungáriai)	10-15
6. „Alföldi” magyar (máshol nincs), /Valószínűleg ők s a turániak ősei az LGM elől elmenekülteket (S1) itt végig visszavárók. Ez a főbizonyítékok egyike a több tízezer éves fizikai, genetikai s nyelvi, Kárpát-medencei kontinuitásunk valószínűsége mellett.	
/Vö.:Em1.1.) Turáni vagy turanoid típus. /30-35*/ 10-15/	
7. Kelet-európai (kelet-balti, preszláv) /Valószínűleg a második, S2 útnakindulás. az LGM felmelegedése miatt, majd az U5-kanyar mlg a szláv gének születése előtt./	9
8. Északi	4
9. Mediterrán és mongoloid	1
<u>1-9. Együtt</u>	<u>58-75</u>
10. Egyéb (cro-magnoni, alpi és különféle keverék)	42-25
<u>1-10. együtt</u>	<u>100</u>

/Trianon ebből sok magyart zárt ki.

***Kunságon belüli eredmény. Forr.:** Imre Kálmán: „A magyarok őstörténete” 72.o: Kiszely István: A Föld népei I. Európa, Egyetemi tankönyv 17.o. (1996-97).

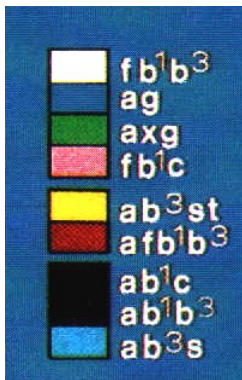
11/1 táblázat

A táblázat bemutatja **Kiszely idézte több szerző** (Trianon előtti) **embertani vizsgálatainak** összefoglalható eredményét számszerűen is. (Kiszely 2007, 70-73. o.), MT. ja-

vasolt pontosításait /jelben/, **kiemeléseit** kövéren szúrta a szövegbe.

Ge2. „Genetikai titkok. /Bővebben a (HR 2018.) tanulmánykötetem 171.-o.-án, ... 172. o.-on ¼ o. kimarad ... /

A **Gm-markerek** nem véletlenszerűen kombinálódnak és az emberi élet során változatlanok, a Gm-rendszer génjei közötti kicserélődés igen ritka. Ebből következik, hogy ha egy népen - népcsoporton - belül szelekciós tényezők vagy egyéb népesség-genetikai mechanizmusok működésének hatására **a Gm-tulajdonságok egy bizonyos gyakorisága kialakul, akkor az nemzedékről nemzedékre átadódik, megőrződik.** Ennek vizsgálatára az egyik legjobb módszert Hideo Matsumoto osakai orvosprofesszor dolgozta ki. **Vö.: Sorszám 1: Japán**

1. Azonosított Gm típusok /Matsumoto/

2. Déldélkelet Kaspai térség

3. „2” részlete, Elburz kinagyítva

4. Közép Európa

5. „4” részlete, Ma-

gyarság kinagyítva

11/1 ábra

Az utóbbi időben erősen hangoztatott nagyszabású európai DNS vizsgálatok eredményei azt látszanak alátámasztani, hogy a magyarok is csak ugyanolyan európaiak, mint a többiek.

Nincs bennük semmi lényegesen különleges. Legközelebbi rokonaik a lengyelek, ukránok, horvátok. Ennek az Európa központú vizsgálatnak ellentmondani látszanak más, genetikai jellegű kutatások

A Gm-markerek vizsgálatánál kimutatták, hogy a magyaroknál előforduló Gm ab3st és Gm afb1b3 jelölésű génmarker /11/1. ábra, fekete-fehérben 1. kép: 5. és 6. sor, a kördiagramokban: a középső és bal szélső Gm szelet/ az európai népeknél hiányzik. Az eddig végzett nemzetközi mitokondriális DNS-vizsgálatok is a magyarság belső-ázsiai jellegét, „más európai népekkel való keveredését mutatják, de egyértelműsítik a finnekkel és a finnugornak nevezett népekkel való rokonítás téves voltát. /Vö: Töl.: „...a Finn Tudományos Akadémia már elhatárolódik tőle. KRISTÓF ZOLTÁN (“F” cikk, HR 2018. c. 151. o.): „Finn- magyar kormányközi együttműködés keretében 1994 és 1997 között ... összehasonlító vizsgálatok eredményei alapján megállapították, hogy nem vagyunk rokonságban a finnekkel és az uráli finnugor népekkel./

Raskó Istvánnak az Y-kromoszóma vizsgálatával is sikerült a honfoglalóknál kifejezetten az ázsiai hatást tükröző, /dél/ uráli eredetű genetikai bélyeget azonosítani. /Vö.: Neparáczki Endre, Archeogenetikai Kutatóintézet, 2018. után bejelentett hasonló eredményeivel./

„A mai finnugor népeknél nagy százalékban fordul elő ez a [Tat polimorfizmus (T>C) allélja nevű] marker, szemben a mai magyar és székely férfiakkal: a 250 vizsgált minta közül mindössze egyben, egy székelynél találtuk meg ezt a [mármint a finn-ugor gén nevű] bélyeget – mutatott rá a professzor, hozzátéve, hogy a vizsgált honfoglalás kori csontok felénél ugyanakkor megtalálható az /dél/ uráli eredetű Y-kromoszomális bélyeg. Bizonyos értelemben ez alátámasztja a honfoglalók ázsiai eredetét” - hangsúlyozta Raskó István. Ismertetése szerint a ma élő székelyek Y-kromoszómájában egy tipikusan közép-ázsiai eredetű bélyeget is találtak, ami "a történeti kontinuitást" támasztja alá. A magyar és székely populáció rendelkezik továbbá egy anatóliai eredetű Y-kromoszomális markerrel. "A Balkánról került Európába, azonban e bélyeg előfordulási gyakorisága a ma élő magyarságnál és székelyeknél magasabb, mint a többi európai népnél” – genetikus. Következtetése szerint a magyarság már "találkozott" ezzel a bélyeggel, az ekkor magyar populációba. ”

„A Hideo mongoloid markerek dél- és közép Madyha Pradesh és népek között is. és az görögök és a dél-5. Madhja Szardínia.

Matsumoto által a magyarokban megtalált Japántól kezdve megtalálhatóak egészen a olaszokig (szicíliaiak és a szárdok), de India Orissan államaiban élő törzsi társadalmú iraki kurdok között, de még az örmények, afrikai lembák között is jelentős.” Vö.:Sorszám Prades/India., és Sorszám 26., 27. Etruszkok,

A magyarokban és a tőlük nyugatabbra talált mongoloid markerek aránya azonban inkább egy /még/ ősből kapcsolatot sugall a kelettel, vagy az őket alkotó népalakulat egy részének valóban mongoloid eredetét, de nem az egész népcsoportét. **A magyar Folyamközzel /Mezopotámiával/ összefüggésbe hozható eredet-elméletet /nem, hanem az „U4 kanyart”/ ennek a kutatásnak az eredményei is alátámasztani látszanak!**

A magyarságról készült elemzés eredményeit a Dél- Délkelet Kaspai térség /Elburz/ adataival összevetve meglepő, - vagy koránt sem annyira meglepő - eredményt kapunk. Az indogermán, illetve a belső-ázsiai gének aránya nagymértékben egyezik. **Vö : 11/1 ábra. Mielőtt azonban ezeket az eredményeket pusztán egyoldalú, elfogult megközelítésnek vélnénk, álljon itt még egy, Magyarországon kevésbé publikált, annál is kevésbé ismert vizsgálat eredménye!”**

„Lévi nyomában. Az eredetének azonosítása természetesen a zsidó nemzet számára is kulcsfontosságú. Ez esetükben annak a kényelmetlen kérdésnek a tisztázására szükséges, amely szerint ha a Bibliai beszámoló három anyától származtatja őket úgy, legalább is ami az eredeti tizenkét törzset illeti, nem lehet egységes zsidó nemzetről beszélni. Ezen belül is különös fontossággal bír a leviták törzsének kérdése, hiszen egyrészt ők egy különleges osztályt is képeznek a nemzeten belül, másrészt a zsidó nép történelme során történt népszámlálások alkalmával a Számok könyve rendelkezései alapján mindig külön lettek megszámlálva. Joggal vetődik fel a kérdés, vajon miért? Talán ennyire különlegesek, különböznek? A genetika eszközének felfedezése óta igyekeznek kutatóik beazonosítani a "Lévita Gént", avagy a "Kohen Modális Haplotípust", rövidítve CMH-t.

2009-ben véget ért egy kutatás, Karl Skorecki vezetésével és 2 társa közreműködésével... Ugyanezen kutatócsoport korábbi vizsgálatainak eredményét **megkérdőjelezte Avshalom Zoosmann-Diskin doktor** "A mai zsidó papok a régiek leszármazottai?" című tanulmánya. A vitatott eredményeket a Nature magazin 1997. január 2-i, 385-ik számában "A zsidó papok Y kromoszómái" és 394-ik számában "Az ószövetségi papság eredete" címen tette közzé. A kritika az American Journal of Human Genetics folyóirat 66. számában **dél-afrikai lemba** törzsről és a Proceedings of the National Academy of Sciences, 97. évf., 12. számában, a világ zsidó népességéről megjelent tanulmányokat is érintette. Részletesebben: HR. 2018. Az egyik felsorolt hiba: „A Cohen Modális Haplotípusnak jelzett polimorfizmus a legáltalánosabb haplotípus a dél- és közép olaszok, magyarok és az iraki kurdok között, de még az örmények, görögök és a dél-afrikai lembák között is jelentős. Ez megkérdőjelezhetővé teszi azt a megállapítást, miszerint ez a haplotípus az ókori héber népesség markere lett volna. Zoosmann tanulmánya részletes statisztikai adatokat, diagrammokat és 19 hivatkozást is tartalmaz.”

/Visszatérve a Kárpát-medence és a hozzá tartozó U-kanyarok vidékére:/

„Mevagy Nimród! Bár úgy látszik ezek, a leviták eredetét célzó kutatások nem jártak sikerrel, azért egy meglepő eredményük mégiscsak volt, még ha azt a későbbiekben többé nem is említették.

Az Avshalom Zoosmann-Diskin által kritizált korábbi kutatások eredménye abban az apró alpontban foglalható össze, amely kimondja, hogy a 90-es évek végén publikált vizsgálatok szerint "A Cohen Modális Haplotípusnak jelzett polimorfizmus a legáltalánosabb haplotípus a **dél- és közép olaszok, magyarok és az iraki kurdok között, de még az örmények, görögök és a dél-afrikai lembák között is jelentős."**

Ha ez igaz, akkor a vizsgált CMH-t sokkal inkább Urartu /ország 1 300. és 630. között, a szkíták behatolásáig, a Kaukázus, majd az Urmia- Van- Szevan tavak és a Tigris középfolyása területein/ **génnek** is lehetne nevezni. Az alapján pedig, hogy ez a **"kohen gén"** általában jellemző a **magyarokra**, míg a többi, antropológiai jegy megosztott, ázsiai eredetünk /pontosítva: **U-kanyarjaink/** viszont vitathatatlanok, **a józan logika azt is diktálja, hogy ez az újonnan megismert gén minden sumérral rokon nép közös jellemzője. Ez egyrészt a sumérok terjeszkedéseiről és vándorlásáról szóló elméleteket, másrészt Péli Zoltán az esztergomi vár kápolnájában talált oroszlános életfa freskó értelmezését is alátámasztja.**

Ezen túlmenően pedig a Raskó István vezette kutatás publikációjából idézzünk ismét: A magyar és székely populáció rendelkezik továbbá egy anatóliai eredetű Y-kromoszomális markerrel. "A Balkánról került Európába, azonban e bélyeg előfordulási gyakorisága a ma élő magyarságnál és a székelyeknél magasabb, mint a többi európai népnél."

Ezt az igazgató úr úgy értékelte, hogy "a magyarság vándorlása során már "találkozott" ezzel a bélyeggel, az ekkor "kerülhetett be" a magyar populációba". A logika azonban ezen a ponton sántít.

Ha a génnel a magyarság menet közben találkozott a Balkánon, akkor ez azt jelenti, hogy a vándorlásunkról alkotott jelenlegi elméletek egyike sem tartható, a vándorlás útvonala tehát

felülvizsgálatra szorul. /Ez igaz! Ezt próbálom valószínűsíteni, úgy tűnik, nem is egészen eredménytelenül!/. Ugyanakkor ezzel azt is kijelentenénk, hogy a magyarok őseiről lejegyzett „korabeli” beszámolók, feljegyzések is mind hamisak. Ezt pedig elég nehéz lenne /elhinni és/ elfogadtatni. /szerintem a vándorlás felülvizsgálható feljegyzései jóval az őskőkor, (LGM, 1. Start = S1) utáni időkben, kb. 4 000-tól kezdődnek, amikortól az idetartozó írott feljegyzések is! /A jelen, Sorszám 11.Elburz, Káspi déli part. fejezet szövegkörnyezetében a 000.Öj1. Dr. Chem. Dr. Math. prof. (+)Fejes Pál művéről: „Mit írtak az ősmagyarokról 46 000 évvel ez előtt?” egy pillanatra, de nem örökre, próbáljunk meg megfelelkezni./ A gén tehát a vándorlás során nem kerülhetett csak úgy a magyarságba. Ha kívülről került volna bele, akkor szükségszerűen a Kis-Ázsiában, vagy a Balkánon fellelhető "hordozó népesség" körében kellene dominánsnak lennie. Ezzel szemben előfordulási gyakorisága a ma élő magyarságnál és a székelyeknél magasabb, mint a többi európai népnél". /Vö.: 11/1 táblázat 6. sorával./ Ha ez így van, akkor csak azt jelenthetjük ki, hogy ez bizony a magyarság azonosító génje. A gén jegyei alapján valószínűleg a magyarság ősatyját tisztelhetjük abban, akitől a marker származik, hiszen "anatóliai eredetű Y-kromoszomális", azaz kisázsiai, férfigú marker. Mindent összevetve „Nemere”, vagy „Nimród” génnek is lehetne nevezni, tipikus Hungarikumnak, lévén a magyarok és hunok őse a sumér, tehát a Közel Keleten élt Tana / Etana, aki a Nimród.”

Válaszom: Én mindent elfogadok, ami nem csökkenti a Kárpát-medencei magyar monogenezis valószínűségét. Forrásokat, vagy bizonyítékokat csak akkor kérek, ha ezek az LGM alattiak, vagy előttek, hisz én is csak valószínűsítettem saját, erről az időméllyeségről szóló Kárpát-medencei történetemet. A később történeteket csak akkor tekinthetem hitelesnek, ha legalább olyan súlyú a forrásuk, mint az enyém.

Én tényekből kipattanó, összeálló saját elgondolásom ugyancsak tényektől vezérelt kutatója vagyok.

Az első két bekezdést idézem, emlékeztetőleg, „No.5., Dr. Árkay László „Monográfok” c. írásából, a HR 2018. tanulmánykötetem 170. -177. o. alapján:

„000.Ge2. W. PENFIELD kanadai professzor kutatása a Rockefeller Alapítvány megbízásából. A montreáli McGill egyetem kiváló professzora Wilder Penfield néhány éve (kb. 1960) megbízást kapott a Rockefeller Alapítványtól, hogy kutassa ki és bizonyítsa be van-e és melyik az a gén/fajta, amely földünkön alapvető gén. Ez lett volna a feladat, melyre az egyetemi tanár óriási, milliárdolláros támogatást kapott. A ki nem mondott, de valódi célja volt a kutatási feladat-adásnak, hogy a szemita gént találják meg, mint ilyen felsőbbrendű gént. Egy egész munkacsoport dolgozott rajta. Hosszú évek után meg is találták a keresett gént, de nem egyet. **Kettőt!** Megállapították eme KETTŐRŐL, hogy ezeket ugyan – akár évszázadokon, generációkon át – el lehet ideiglenesen nyomni, de aztán újra feltörnek, míg például a germán, vagy néger elsenyved, eltűnik. /Ez utóbbiak egyelőre nem így néznek ki./ Ezek a megtalált gének évszázadok után is feltörnek: s a kettő üti egymást. Pillanatnyilag az egyik gén a másikat elnyomhatja, össze is házasodhatnak, de a 3, 4, 5., generáció után feltör egyikük és kizárólagosan fog **URALKODNI**

A Wilder Penfield féle kutatócsoport tehát megtalálta ugyan a remélt szemita gént is, de talált egy másik ilyen fölényes gént, amelyiknek nincs neve. Erről a másikról Penfield professzor azt rögzítette le jelentésében, hogy ennek a legtisztább képviselője a Közép-európában élő és ma **m a g y a r n a k** nevezett náció, de hozzátette végső tanulmányi jelentésében, hogy földgömbünk öt teljesen szétszórt pontján ugyancsak megtalálható UGYANEZ a második gén. Emé – szemita barát – Rockefeller Alapítvány reményét tönkretevő eredmény következménye volt, hogy az Alapítvány azonnal törölte a támogatását, megtiltotta a jelentés közzétételét és annak kinyomtatását. Erősen kétlem, hogy az valaha is napvilágot lát.”

/Folytatást ld.: a bekezdés elején hivatkozott két hely bármelyikén./

„Összefoglalás

Mindent összevetve lehetséges ugyan, hogy a jelenkori magyarok géntérképe nagyon nagy hasonlóságot mutat a lengyelek, ukránok és horvátok eredményeivel. Ezen nem is szabad csodálkozni, hiszen a lengyelekkel való folyamatos jó kapcsolatunkat az a kis szólás is tartja, mely szerint "lengyel, magyar két jó barát (a lengyel verzió testvért említ), együtt harcol s issza borát". A horvátok esetében azt kell mondjuk, hogy az ország 1037-es örökös tartományként történő felajánlása Magyarország számára és a trianoni békediktátum között eltelt 900 év nem múlhatott el nyom nélkül. Ugyanakkor egyes elméletek szerint a kapcsolat ennél lényegesen régebbi keletű, mivel a horvátok az "óbolgár" Kovrat leszármazottai. Nem szabad azonban a történeti forrásokon alapuló eredményeinket sem a szőnyeg alá söpörni, miszerint a magyarok turáni szállásterülete mellett létezett egy Harauhathiya nevű ország is, melynek neve is a horvátokat sejteti. Az ukránokkal kapcsolatban nem szabad megfeledkezni sem arról, hogy legalább a Magna Hungáriától a Honfoglalásig /igazából az LGM okozta S1 után, majd a visszatérések közben/ eltelt időszakban a magyarság /egyes részei/ a jelenlegi Ukrajna területén tartózkodott /tartózkodtak/, de nem hagyható figyelmen kívül a II. világháború végén Magyarországon végig söprő 3. és 4. Ukrán front, sem pedig az azóta eltel 60 év hatása sem. **Mind ezek után megállapítható, hogy a magyaroknak a genetika szerint is lényegesen kevesebb közülük van a Finnugor népekhez, de sokkal több van Ázsiához, a Kelethez, mint ahogy azt a mai hivatalos verzió tartja. Igazuk lehet azoknak is, akik a magyarok őseit a Földközi-tenger medencéjének telepesei között látják, amire az ázsiai, illetve a "kohen" génanyagok azonosságai is utalnak. Ezen belül is elkerülhetetlenül sok szál köti őket a kurdokhoz, dél-olaszokhoz, szárdokhoz és örményekhez.** Ez a megállapítás pedig mintha alátámasztaná a magyarság eredetével kapcsolatos történeti és kulturális területeken végzett vizsgálódásaink eredményeit. /E cikk szerzőjét is, és M.T.-ét is./

A mongoloid és a lévita gének utáni, egymástól térben és időben is teljesen független kutatás még egy elgondolkodtató eredménnyel szolgál.

Mivel mindkét kutatás nagyjából ugyanazokat az európai népeket rokonítja felmerülhet a kérdés, vajon tényleg annyira légből kapott dolog-e a milánói egyetem professzora, Mario Alinei által vallott magyar-etruszk (nyelvi) rokonság? A professzor véleményét és az említett kutatások eredményét összekötni látszik Tacitus Évkönyve, amelyben a következő áll:

"Tiberius uralkodása alatt Szárdinia lakói, - a szárdok, - kik nagyon óhajtották azt a tisztességet, hogy templomot emeljenek a császár és anyja, Livia tiszteletére, követséget küldtek Rómába, amely a Szenátus előtt bemutatta az etruszkok dekrétumát, ebben az etruszkok őket testvéreiknek nevezték, s emlékeztették közös származásukra " (Tacitus, Annales IV.55)

Amennyiben a szárdok és a magyarok genetikailag összefüggésbe hozhatók, Tacitus szerint pedig az etruszkok magukat a szárdokkal közös származásúnak vallják, úgy közvetve a magyar-etruszk kapcsolat, rokonság gondolata sem vethető el egyértelműen.

Ezek után teljesen érthető a magyar ember az általános Európaitól eltérő volta. Ezt eddig csak érezni, sejtteni lehetett, mostanra azonban a kulturális és genetikai kutatások eredményei is megerősíteni látszanak. Bár a magyarok ősei bárhol is laktak együtt éltek, együtt kellett élnenek a héberekkal, az embertani és genetikai vizsgálatok eredményei szorosabb kapcsolatukat nem támasztják alá. Rávilágítanak azonban arra, hogy a magyarság őstörténetével kapcsolatos kutatások sokkal több igazi eredményt hoznának, ha a kutatások területét a Közel Kelettől a Pamírig terjedő területre helyeznék át, az ókori nagy

világbirodalmak szülőföldjére. Az afrikai kapcsolat pedig egy érdekes, megoldásra váró rejtély.” ☺ .

/A József Paraszti Eszük véleménye: A „?”, „~~át~~húzás” és „/” jeleket is figyelembe véve egyetértünk, de a „szűkebb terület” a „kissé” bővebb, Kárpát-medence és környéke – Etrúria – Szardínia – Szicília – Kréta – Ciprus – Egyiptom – Közel kelet – Sumér – Indus-völgy – Madhia Pradesh – Pamír – „Ujguria”=Hszincsiang=Kelet Turkesztán/ – Ordos – Takla Makán /Tarim/ - Turgaj-kapu – Marik –Kárpát-medence vonalon belül fekszik. Ezekből a Kárpát-medence egyben az őseredet helye is, a többiek csak az U kanyarok hatalmas területét körítő határvölgyek. Lásd HR 2018. tanulmánykötetem 164. o.: „Dél-kaukázusi származtatási próbálkozásokról” című fejezetét is.”/

„Források:

<http://istvandr.kiszely.hu/ostortenet>

- <http://studentorgs.utexas.edu/husa/origins/genetics.magyar.html>
<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/19669163>

Avshalom Zoosmann-Diskin, "Are today's Jewish priests descended from the old ones?" HOMO: Journal of Comparative Human Biology - Zeitschrift fuer vergleichende Biologie des Menschen 51:2-3 (Urban & Fischer Verlag, 2000): 156-162.

<http://www.ariga.com/genes.shtml>

A. Cagli et al., "Increased forensic efficiency of a STR-based Y-specific haplotype by addition of the highly polymorphic DYS385 locus." Int J Leg Med 111 (1998): 142-146.

Fredi et al., "Y-STR haplotyping in two Hungarian populations." Int J Leg Med 113 (1999): 38-42.

Brinkmann et al., "Human Y-chromosomal STR haplotypes in a Kurdish population sample." Int J Leg Med 112 (1999): 181-183.

Levon Yepiskoposyan, Dr.Sc., Head of the Institute of Man, President of the Armenian Anthropological Society

M. G. Thomas et al., "Y chromosomes travelling south: the Cohen modal haplotype and the origins of the Lemba - the 'Black Jews of Southern Africa'." Am J Hum Genet 66 (2000): 674-686.

<http://www.khazaria.com/genetics/abstracts.html>

<http://www.karahun.hu>

<http://www.lepo-zoltan.hu>

<http://www.konyv-e.hu/pdf/>

Gfesz.pdf

<http://www.continuitas.org>